

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage (hierna: de rechtbank)
van 23 december 2009 in zaak nr. 09/14720 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris).

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 oktober 2008 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om verlenging van de geldigheidsduur van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 30 maart 2009 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 december 2009, verzonden op diezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 januari 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling heeft een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

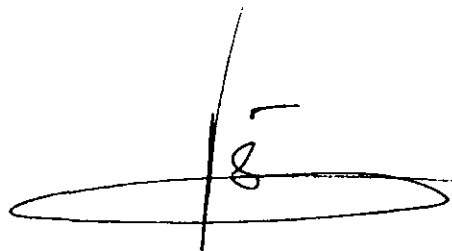
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 april 2010

309-631.

Verzonden: 21 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line, a horizontal line, and a stylized 'g' or 'e' shape.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Afdeling 3, enkelvoudige kamer

Regnr.: AWB 09/14720 BEPTDN

UITSpraak ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)

in het geding tussen

eiser, V-nummer _____ woonplaats kiezende ten kantore van zijn
gemachtigde, mr.dr.s. R.P. Dielbandhoesing, advocaat te den Haag,

en

de staatssecretaris van Justitie, verweerder.

I PROCESVERLOOP

Eiser, geboren op _____, en van Surinaamse nationaliteit, verblijft als
vreemdeling in Nederland.

Eiser is op 9 november 1998 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor
bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000 onder de
beperking 'aanvullende examens met het oog op studie Technische Informatica aan de
_____, met als ingangsdatum 9 november 1998 en een
geldigheidsduur tot 1 augustus 1999. Op 17 januari 2000 is eiser in het bezit gesteld van een
verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'studie Technische
Informatica aan _____ met een geldigheidsduur van 17 januari
2000 tot 1 augustus 2000, laatstelijk verlengd tot 1 september 2008.

Op 24 juni 2008 heeft hij een aanvraag ingediend tot verlenging van de geldigheidsduur van
zijn verblijfsvergunning. Op deze aanvraag is door verweerder op 6 oktober 2008 afwijzend
beslist. Eiser heeft tegen dit besluit een bezwaarschrift ingediend. Op 30 maart 2009 heeft
verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Bij schrijven van 22 april 2009 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de
rechtbank. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een
verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 17 november 2009. Eiser
is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich
doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde mr. J.S.M. Rietveld.

II OVERWEGINGEN

In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de
daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven
rechtsregels kan doorstaan.

2 Eiser stelt dat verweerder in het bestreden besluit ten onrechte zijn oordeel, dat eiser niet in aanmerking komt voor verlenging van zijn verblijfsvergunning, heeft gehandhaafd. Daartoe heeft hij onder meer aangevoerd dat de feitelijke studieduur 6,5 jaar bedraagt en dat de gemiddelde studieduur van studenten aan de TU-Delft tussen de zes en acht jaar bedraagt. Tevens is een verklaring van de studieadviseur van 23 oktober 2008 overgelegd volgens welke eiser naar verwachting in januari 2009 zijn bachelor zal afronden en in oktober/november 2009 de master Computer Science.

Voorts is aangevoerd dat de verblijfsvergunning laatstelijk probleemloos is verlengd tot 1 september 2008, terwijl de maximale verblijfsduur al op 9 november 2006 eindigde. Daarmee is bij eiser een gerechtvaardigd vertrouwen gewekt dat verlenging van zijn verblijfsvergunning tot 1 september 2009 niet op problemen zou stuiten. Eiser verwijst hierbij naar een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 12 april 2007 (LJN: BA3400) en stelt dat het in casu om een vergelijkbaar geval gaat. Verder is sprake van bijzondere feiten en omstandigheden op grond waarvan met toepassing van artikel 4:84 van de Awb aan eiser alsnog een verblijfsvergunning dient te worden verleend. Eiser kan zijn bachelor niet in Suriname afmaken en de beoogde master bestaat niet in Suriname, terwijl de verdere planning van de studie van eiser en afstudeerdata realistisch zijn. Eiser heeft nog aangevoerd dat hij studievertraging heeft opgelopen omdat hij hindoe priester is en daardoor niet kan weigeren om deel te nemen aan bepaalde activiteiten. Ook moet hij zijn moeder verzorgen met wie hij hier samenwoont. Zij heeft een schildklierziekte en is aangewezen op de zorg van eiser. Bij brief van 30 oktober 2009 heeft eiser een stuk overgelegd waaruit blijkt dat zijn moeder eind oktober 2009 zal worden opgenomen voor een operatie in verband met een kwaadaardig gezwel.

In beroep heeft eiser gewezen op een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 16 april 2009 (LJN: BI2051) waarin is overwogen dat het binden van de studieduur aan een maximum strijdig is met richtlijn 2004/114/EG. Verweerder heeft voorts het beroep van eiser op artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) ten onrechte afgewezen. Er is sprake van more than normal emotional ties met zijn moeder. Ook heeft verweerder nagelaten een medisch advies aan te vragen nadat eiser medische stukken over zijn moeder had overgelegd. Eiser heeft een kopie van zijn bachelor diploma overgelegd dat hij inmiddels op 2 juli 2009 heeft behaald.

3 Verweerder stelt zich onder verwijzing naar de ingediende stukken op het standpunt dat eiser niet voor de gevraagde vergunning in aanmerking komt.

4 Ingevolge artikel 14, lid 2, Vw 2000, wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperkingen verleend, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Daarbij is bepaald dat aan de vergunning voorschriften kunnen worden verbonden.

Artikel 3.4, lid 1, onder n Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) vermeldt dat de in artikel 14, lid 2, Vw 2000 bedoelde beperkingen verband kunnen houden met studie. Het beleid met betrekking tot studie is neergelegd in de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) in deel B, hoofdstuk 6.

5 Ingevolge paragraaf B6/2.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) brengt het tijdelijke karakter van het verblijf met zich mee dat de vreemdeling die een

verblijfsvergunning heeft voor studiedoeleinden bij voltooiing of tussentijdse beëindiging van de studie ons land dient te verlaten.

Voor vreemdelingen die hier te lande verblijf voor studiedoeleinden beogen (dat wil zeggen: studie inclusief voorbereidend jaar), geldt een maximale verblijfsduur. De maximale verblijfsduur is afhankelijk van de studielast van de studie die wordt gevolgd en bedraagt twee jaar meer dan die studielast. Indien een verblijfsvergunning is verleend onder een beperking verband houdende met de voorbereiding op de studie, wordt de maximale verblijfsduur met één jaar verlengd. Na ommekomst van de maximale termijn kan de verblijfsvergunning niet worden verlengd en kan de vreemdeling evenmin in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning voor het volgen van een andere studie.

6 De rechtbank overweegt het volgende.

In het onderhavige geval is gebleken dat de opleiding die eiser aan de volgt een nominale studieduur van 5 jaar heeft. Eiser heeft een voorbereidend jaar genoten, zodat de maximale studieduur voor eiser 8 jaar bedraagt. Eiser is op 9 november 1998 aan zijn studie begonnen. De termijn van 8 jaar is derhalve verlopen op 9 november 2006. Eiser heeft een verblijfsvergunning gehad tot 1 september 2008, en heeft dus bijna twee jaar langer verblijf gehad dan de maximale termijn voor het volgen van zijn studie bedraagt.

Dat slechts een gering percentage van de studenten de opleiding binnen vijf jaar afrondt doet aan het voorgaande niets af.

7 Ten aanzien van het beroep dat eiser heeft gedaan op Richtlijn 2004/114/EG onder verwijzing naar de hiervoor genoemde uitspraak 16 april 2009 overweegt de rechtbank dat geen sprake is van gelijke gevallen. In de aangehaalde zaak heeft verweerder niet betwist dat geen sprake was van onvoldoende studieresultaten terwijl verweerder dit in de onderhavige zaak op goede gronden heeft betwist. Ten tijde van de beslissing op bezwaar zijn immers reeds 9 jaar verstreken zonder dat eiser zijn bachelor heeft behaald. Dat eiser inmiddels op 2 juli 2009 wel zijn bachelor heeft behaald kan hieraan niet afdoen.

8 Eiser heeft gesteld dat sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden op grond waarvan met toepassing van artikel 4:84 van de Awb aan hem alsnog een verblijfsvergunning dient te worden verleend.

De rechtbank overweegt dat in het beleid niet is opgenomen dat wanneer sprake is van bijzondere omstandigheden de maximale termijn voor de studie verlengd kan worden. In het beleid wordt reeds rekening gehouden met bijzondere omstandigheden door een extra termijn van twee jaar te geven om de studie te voltooien. In het onderhavige geval is hier bovendien van afgeweken doordat eiser een termijn van bijna vier jaar heeft gekregen bovenop de normale studieperiode van vijf jaar.

Verweerder heeft zich dan ook in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de omstandigheid dat eiser zijn bachelor, die hij inmiddels op 2 juli 2009 heeft gehaald, en master niet in Suriname kan afmaken, niet een zodanig bijzondere omstandigheid in de zin van artikel 4:84 Awb is dat van het beleid dient te worden afgeweken door aan hem bij uitzondering een extra lange termijn te gunnen om zijn studie af te ronden. De maximale studieduur geldt voor alle studies, ongeacht of die in het land van de vreemdeling kunnen worden gevolgd of niet.

Verweerder heeft zich evenzeer in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de activiteiten die eiser als priester vervult geen een bijzondere omstandigheid in hier bedoelde zin opleveren. Het doel van de komst van eiser naar Nederland was immers studie. Het is

aan eiser zijn priesterschap zo in te vullen dat de afronding van de studie binnen de daarvoor toegestane tijd niet in gevaar komt.

De zorg voor zijn moeder heeft verweerder geen aanleiding hoeven geven van het beleid af te wijken, te meer nu eiser zijn stelling dat zijn moeder uitsluitend is aangewezen op de verzorging door eiser niet nader met (medische) stukken heeft onderbouwd.

Voorts heeft eiser aangegeven van plan te zijn na afronding van zijn studie naar Suriname terug te keren, zodat zijn moeder het dan zonder de zorg van eiser moet stellen.

9 Eiser heeft voorts een beroep gedaan op het vertrouwensbeginsel omdat zijn verblijfsvergunning is verlengd tot 1 september 2008, terwijl de maximale verblijfsduur reeds op 9 november 2006 was beëindigd. De rechtbank overweegt dat het vertrouwensbeginsel niet zover strekt dat een bestuursorgaan een dergelijke misslag die duidelijk afwijkt van het beleid, bij hernieuwde besluitvorming, zoals in casu op de aanvraag tot verlenging van de verblijfsvergunning, zou dienen te herhalen. In de zaak waarnaar door eiser is verwezen had de vreemdelinge tijdens haar studie een aanvraag wijziging beperking ingediend omdat zij van studie was veranderd en is bovendien niet slechts sprake geweest van één enkele verlenging op grond van een misslag, maar van in ieder geval twee misslagen, zodat geen sprake is van gelijke gevallen.

10 Ten aanzien van het beroep op artikel 8 EVRM overweegt de rechtbank het volgende.

De rechtbank is van oordeel dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat de band tussen hem en zijn moeder zodanig bijzonder is dat moet worden aangenomen dat van een de normale band tussen ouder en kind overstijgende bijzondere afhankelijkheid sprake is. Dat zijn moeder uitsluitend afhankelijk is van de zorg van eiser en dat om die reden sprake is van een bijzondere band is door eiser zoals hiervoor al is uiteengezet niet aangetoond. Zoals ook al hiervoor is aangegeven is eiser voornemens na voltooiing van zijn studie naar Suriname terug te keren.

Voorts is niet gebleken van een objectieve belemmering het gezinsleven buiten Nederland voort te zetten. Niet valt in te zien dat eisers moeder niet in Suriname zou kunnen verblijven.

11 Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat eiser ingevolge genoemd beleid niet in aanmerking komt voor de gevraagde vergunning. Voorts is niet gebleken van bijzondere omstandigheden in de zin van artikel 4:84 Awb op grond waarvan geoordeeld zou moeten worden dat verweerder toepassing dient te geven aan artikel 4:84 Awb en is geen sprake van schending van artikel 8 EVRM.

12 Het beroep is derhalve ongegrond.

13 Er zijn geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

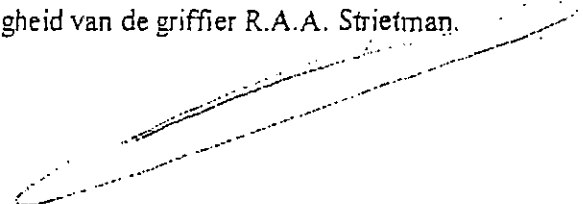
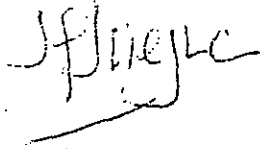
III BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. C. Fetter, in tegenwoordigheid van de griffier R.A.A. Strietman.

Uitgesproken in het openbaar op 23 december 2009.

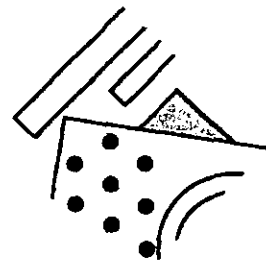
RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie www.raadvanstate.nl)

Afschrift verzonden op: 23 DEC. 2009

Den Haag, 20 januari 2010

Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 20.019
2500 EA DEN HAAG
F. 070.365.1380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
21 JAN 2010	
ZAAKNR.	201000799
AAN:	P.W. de Bont
BEHANDELD: DD:	PAR:

Per F. (12 pag.) en per post

↳ ingekomen op
20-01-2010.

Betreft: hoger beroep namens de heer
adres:

geb.

IND 97 06 06 60 46 / V 13 05 07 04 21

proc. 09/ 14721 BEPTDN 3C (VoVo); uitspraak 23 dec.2009, verz. 23 dec. 2009

proc. 09/ 14720 BEPTDN 3C (beroep); uitspraak 23 dec.2009, verz. 23 dec. 2009

Aanvraag 24 juni 2008

Verblijfsdoel studie

Beschikking in primo 06 oktober 2008

Bezwaarschrift 31 oktober 2008

Edelhoogachtbaar College,

Hierbij dien ik namens appellant, de heer _____ die mij daartoe
bepaaldelijk gemachtigd of gevolmachtigd heeft en die domicilie kiest te mijnen
kantore dit hoger beroepschrift in tegen bijgaande uitspraak / uitspraken van de
rechtbank te 's-Gravenhage, waarbij zijn beroepschrift ongegrond werd verklaard en
het verzoek tot het treffen van voorlopige voorzieningen niet-ontvankelijk.

Appellant kan zich hiermee niet verenigen, vandaar dit hoger beroepschrift.

Opgemerkt wordt dat hetgeen gemachtigde in bezwaar, beroep en bij het verzoek tot
het treffen van voorlopige voorzieningen (VoVo) en ter zitting van de rechtbank naar
voren heeft gebracht hierbij als herhaald en ingelast wordt beschouwd.

De eerste grief heeft betrekking op het feit dat de rechtbank ten onrechte ervan
uitgaat dat _____ de maximale studieduur overschreden heeft.

_____ verwees in dit verband naar de uitspraak van de rechtbank Amsterdam,
d.d.16 april 2009 onder AWB 08/26563 en AWB 26564 (LJN B12051).

Van belang is te weten dat *Richtlijn 2004/114/EG van de Raad van 13 december
2004 betreffende de voorwaarden voor toelating van onderdanen van derde landen
met het oog op studie, scholierenuitwisseling, onbezoldigde opleiding of
vrijwilligerswerk* niet toestaat dat verweerder een maximale studieduur hanteert.

Onder r.o. 6.1 leze men: "Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, is de rechtbank van oordeel dat het beleid (paragraaf B6/2.2 van de Vc 2000) van verweerder waarin de studieduur aan een maximum wordt gebonden strijdig is met de Richtlijn. De rechtbank acht dit beleidsonderdeel dan ook onverbindend."

Tevens wees appellant de rechtbank op het feit dat hij voldoet aan artikel 6 en 7 van de Richtlijn en dat artikel 12, lid 2, aanhef en onder b niet op hem van toepassing is, althans dat verweerder en / of de rechtbank de **deskundigheid** mist/ missen om zich uit te laten over de term onvoldoende studie-resultaten

Het lag dan ook op de weg van verweerder om de _____, c.q. de studie-adviseur, hieromtrent te bevragen (quod non).

De raadsman tekende aan dat de term 'onvoldoende studieresultaten' niet door verweerder gedefinieerd is. Het kan toch niet zo zijn dat er van onvoldoende studie-resultaten sprake is, indien de student bijvoorbeeld langdurig ziek is, waardoor hij geen tentamens kan afleggen. Ook kan er geen sprake zijn van onvoldoende studie-resultaten, indien - zoals hier - het studie-programma zich wijzigt, waardoor de volgorde van de te behalen vakken zich dientengevolge wijzigt en de student daardoor vak A wel gehaald heeft, maar vak B niet kan volgen, omdat het door die wijziging niet aansluitend aangeboden wordt, waardoor hij vak C niet mag volgen etc. etc. Ook kan er geen sprake zijn van onvoldoende studie-resultaten, indien - zoals hier - de student door ziekte van derden, i.c. zijn moeder (voor wie hij zorgt) niet in staat is zijn tentamina af te leggen.

Vervolgens wijst appellant uw College op het feit dat de rechtbank een verkeerde invulling geeft aan het **vertrouwensbeginsel**.

Volgens verweerder eindigde de maximale verblijfsduur op grond van studie op 09 november 2006, daarbij uitgaande van een zgn. voorbereidend jaar en een nominale studieduur van vijf jaar, waarbij ik opmerk dat objectief vaststaat en uit het bachelor diploma blijkt dat alleen de bachelor-fase maar liefst **vier jaar** duurt.

Vaststaat dat de vergunning laatstelijk - probleemloos - verlengd is tot 01 september 2008. Indien dus de maximale verblijfsduur op 09 november 2006 beëindigd was, is de vraag gerechtvaardigd waarom de verblijfsvergunning van _____ over 2006 -2007 en 2007-2008, **dus tweemaal, verlengd is**. Bij _____ werd dan ook het gerechtvaardigde vertrouwen opgewekt dat verlenging van zijn vergunning tot 01 september 2009 niet op problemen zou stuiten, temeer daar hij aan alle vergunningsvoorwaarden voldoet. Het beroep op het vertrouwens-beginsel werd ondersteund door jurisprudentie, namelijk LJN BA3400. Dit betreft een soortgelijk geval als van _____ waarbij de rechtbank te Amsterdam op 12 april 2007 onder AWB 06/27816 en AWB 06/27818 o.m. vaststelde dat de relevante bepalingen in het Vb-2000 geen voorwaarde, dan wel vereiste behelzen inzake een maximaal toegestane verblijfsduur. **Van belang is dat verweerder, tegen zijn beleid in, reeds tweemaal de VTV had verlengd**. De rechtbank stelde tevens vast dat de voorwaarde van de maximale verblijfsduur **slechts in beleid** is vastgelegd en dat daarvan op grond van 4:84 Awb kan worden afgeweken. Voorts achtte de rechtbank het beroep van de vreemdeling-student op het vertrouwensbeginsel ontoereikend gemotiveerd.

In ~~dit~~ de uitspraak onder AWB 09/14720 stelt de rechtbank onder r.o. 9 ten onrechte 'dat het vertrouwensbeginsel niet zover strekt dat een bestuursorgaan een dergelijke misslag die duidelijk afwijkt van het beleid, bij hernieuwde besluitvorming, zou dienen te herhalen.'

Opgemerkt zij, dat van de vreemdeling niet verwacht mag worden dat hij van alle ins en outs van dit complexe beleid op de hoogte is. Hiernaast merk ik op dat van beleid kan of mag worden afgeweken, en dat de rechtbank kennelijk niet op de hoogte is van het feit dat in dit geval de verblijfsvergunning niet éénmaal, doch twee keren, in strijd met het beleid van geïntimeerde, verlengd is. De onjuiste opvatting van de rechtbank blijkt uit de laatste volzin van r.o. 9, waarbij de rechtbank ten onrechte stelt dat in AWB 09/14720 er sprake was van twee keren verlengen na de maximale studietermijn, terwijl dat bij slechts éénmaal geschied is, zodat er geen sprake is van gelijke gevallen

Vaststaat dat appellant nog dit jaar kan afstuderen en dat deze studie (technische informatica, information architecture, met als specialisatie enterprise architecture) niet in Suriname te volgen is. Ter zitting van 17 november 2009 heeft de raadsman erop gewezen dat het van extreme hardheid zou getuigen indien niet zou kunnen of mogen afstuderen en maakte daarbij de vergelijking dat **het schip in het zicht van de haven strandt**. Gelet op het uitoefenen van het priesterambt, de reeds overlegde medische stukken, de ziekte van de moeder van appelland, art. 8 EVRM én de meer dan gewone relatie tussen appelland en zijn moeder, die vanaf 1998, dus meer dan tien jaren, onafgebroken met elkaar samenwonen, had het op de weg van het bestuursorgaan gelegen af te wijken van het beleid.

Zekerheidshalve zij vermeld dat de moeder van appelland chronisch ziek is, en tevens lijdt aan kanker. Zij heeft een aandoening aan de schildklier (hypothyreoïde), een afwijking aan de schildklierhormonen, die zich kenmerkt door een overactieve hypofyse.

Hiernaast is er volgens constante jurisprudentie sprake van family life.

Teruggaan naar Suriname om daar family life te hebben, is in dit geval niet mogelijk omdat men de moeder in SME. niet (medisch) kan behandelen, noch i.v.m. haar schildklier, noch i.v.m. kanker.

Immers chemotherapie, die zij thans ondergaat, is niet mogelijk in Suriname.

Dit waren allemaal dermate bijzondere feiten en omstandigheden ex artikel 4:84 Awb, die de rechtbank wel als zodanig had dienen te beschouwen.

Mathura heeft ten bewijze van zijn stellingen medische stukken overlegd. Ten onrechte heeft de rechtbank geen gevolg gegeven aan zijn verzoek om medisch advies aan te vragen aan een deskundige, bijvoorbeeld aan het BMA. Door dit na te laten, is het formele zorgvuldigheidsbeginsel geschonden. Dit vereist immers dat het bestuursorgaan alle relevante factoren en omstandigheden in kaart breng en hiermee rekening houdt bij het nemen van een beslissing; vgl. artikel 3:4 Awb jo. art. 3:2 Awb.

Appelland verzoekt uw College

dit hoger beroep gegrond te verklaren, verweerder te verwijzen in de proceskosten en de thans bestreden uitspraak te vernietigen;

het bij de rechtbank ingesteld beroep - alsnog - gegrond te verklaren en verweerder te verwijzen in de proceskosten daarvan;

te bepalen dat het verzoek tot het treffen van voorlopige voorzieningen alsnog wordt toegewezen en het bestuursorgaan verwezen wordt in de kosten daarvan, dan wel dat het bestuursorgaan verwezen wordt in de kosten van de voorlopige voorzieningen onder procedurenummer 09/ 14721 BEPTDN 3C

de Staat (Ministerie van Justitie /IND) te veroordelen tot vergoeding van de bij appellant in verband met de behandeling van het bezwaar opgekomen proceskosten;

te bepalen dat de Staat (Ministerie van Justitie /IND) binnen zes weken na de nog te geven beschikking aan appellant een verblijfsvergunning (studie) afgeeft, geldende tot en met 31 december 2010, althans een datum die uw College juist acht.

Hoogachtend,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized letter 'S' or 'G' with a vertical line through it and a small flourish to the right.

Bijlage(n) 8 pag.